

Jézus perének folyamata a korabeli törvények szempontjából

2020 április 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Jaj nektek törvénytanárok és farizeusok! Képmutatók!

Egy németországi kutatóintézet inkább a rómaiak felelősségét hangsúlyozza az eljárásban.

Az utóbbi évtizedekben a keresztény egyházak részben visszavonták a zsidóság Krisztus „gyilkosságával”

szembeni” b?nösségével kapcsolatos megállapításait és egy németországi [elemzés](#) ennek részleteit és lehetséges fundamentumait tárja fel korabeli dokumentumok alapján. Eleddig többek között számos teológus, történész és filológus foglalkozott ezzel a témakörrel és a legtöbb kutatás arra az eredményre jut, hogy dönt?sége van a per szempontjából Poncius Pilatus azon kijelentésének, miszerint „mossa kezeit” ezáltal eltolva a felel?sséget magától, illetve a római helytartóságtól. Az alábbi megközelítés ett?l eltér? irányt kíván bemutatni, azzal, hogy immár 2000 éves vitát nem kívánja lezárni, de kétségtelen, hogy az ünnep idején ismét különös aktualitással bíró processzus viszonylatában új szempontokra mutat rá.

Az evangéliumok különböz? módon számolnak be arról, mi történt Jézus letartóztatása utáni este. Lukács szerint Jézus az éjszakát azokkal az emberekkel töltötte, akik ?t ?rizték. Másnap a F?tanács elé vitték. Jézust Hanna házába vezették. Apja Kajafás abban az id?ben f?pap volt. A f?pap hivatal volt a legmagasabb vallási és valószínűleg nemzeti hivatal is. Hanna házában Jézust kihallgatják, Semmi más nem történik, amíg Jézust el nem viszik a Római Birodalom tartományának kormányzója palotájába. Márk és Máté evangélisták szerint Jézus azon az estén állt a F?tanács el?tt Kajafás f?pap házában.

Amennyiben ezek az emberek azért jöttek össze, hogy pert indítsanak Jézus ellen, az alábbiakat kell megjegyezni: az általános büntet?jogi joghatóság az úgynevezett kis Szanhedrinnél található. A kis Szanhedrin huszonhárom tagból állt. Ez a bíróság alkalmazhatott halálbüntetést, ezért fel kellett tárnia a halálbüntetéssel fenyeget? b?ncselekményeket és azok pontos okait.

A hetven f?s nagy Szanhedrint (F?tanács) tekintik az els?dleges forrásnak, azaz a polgári, büntet?jogi, közigazgatási vagy jogi joghatóságnak; ugyanakkor nagyon kevés, egyértelm?en meghatározott esetben polgári vagy büntet?jogi joghatóságot gyakorolt.

Annak a hipotézisnek az alapján, hogy Jézus ellen tárgyalás zajlott a Szanhedrin el?tt, felmerül a kérdés, hogy milyen mértékben jogosult megítélni és végrehajtani az ítéleteket. János evangéliumában azt írják, hogy a zsidók azt mondták, hogy „nem szabad megölni senkit”. Ezt az állítást elegend? bizonyítéknak tekintették arra vonatkozóan, hogy a rómaiak megfosztották a zsidókat a fennálló joghatóságuktól, vagy legalábbis a halálos ítélet végrehajtására vonatkozó felhatalmazásuktól.

A vélemények megoszlanak azok között is, akik azt állítják, hogy a Szanhedrinnek nem volt hatásköre az általa kiszabott halálbüntetés végrehajtására. Az egyik vélemény szerint a Szanhedrin által kiszabott büntetést nem hajtották végre, kivéve, ha a b?ncselekményt a római törvények alapján büntetend? b?ncselekményként is elismerték. Mások ragaszkodnak ahhoz, hogy a F?tanács által kiszabott büntetéseknek a római törvényekkel és az eljárásjoggal összhangban kellett lenniük.

Továbbra is megválaszolandó a kérdés, hogy a F?tanács tagjai, azaz a f?papok, a vének és az írástudók törvényesen jártak-e el, illetve, hogy az ítéleteket és döntéseket saját belátásuk szerint, vagy a saját javukra hozták-e meg.

Különböz? nézetek szerint b?nök is lehettek, akik céljaik elérése érdekében bármilyen törvény megsértését elkövethették. Ilyen célok között szerepel az elért hatalmi helyzet és befolyás biztosítása és kib?vítése, vagyonuk növelése és hasonlók. Tehát a vezet? papok Máté szerint Júdást gátlástalanul 30 ezüstrrel kényszerítették Jézus elárulására. A f?papok és vének romlottságának els? számú bizonyítéka Jézusnak a következ? mondatai:

Jaj nektek törvénytanárok és farizeusok! Képmutatók! A csészéit és a tálaikat kívülr?l tisztán tartja, de amit eszik és iszik bel?lük, együtt kapaszkodik velük a kapzsiságban.

Egy másik fontos szempont, amelyet figyelembe kell venni az akkori kor vizsgálata során, a politikai helyzet. Júdeát a rómaiak elfoglalták, és természetesen az volt érdekük, hogy csak azokat a f?papokat nevezzék ki, akik számukra megbízhatóak voltak. A zsidó lakosság számára viszont a f?pap volt a nemzeti büszkeség, a zsidó jog és vallásuk els?dleges jelképe. Mivel nincs bizonyíték az ellentétes magatartásra, feltételezhet?, hogy Kajafás megfelel?en képviselte a zsidó nemzeti és vallási elvárásokat.

Az evangéliumok szerint Jézus letartóztatása a következ?k szerint zajlott: Jézus és a tanítványok az „utolsó vacsora” után elhagyták Jeruzsálemet, az Olajfák hegyére mentek, és egy Getsemane nev? helyre érkeztek. Ahogy Jézus beszélt tanítványaival, hirtelen megjelentek a Júdás vezette emberek. Az evangélisták az alábbiak szerint írják le ezeket az embereket: Márk és Máté szerint kardokkal felfegyverzett csoport volt, amelyet a vezet? papok, a törvénytanárok és a vének küldtek; János ezzel szemben római katonákként megjelen? embereket ír le, akiket templom?rök kísértek, így szerinte a rómaiak és a zsidó templom?rök együtt tartóztatták le ?ket.

Bizonyos források szerint a hivatalos elfogatóparancs hiánya arra utal, hogy Jézus letartóztatását a zsidók és nem a rómaiak rendelték el, mert a Szanhedrin nem igényel hivatalos vádat, miközben ez elengedhetetlen volt a római büntetőjogban. Mások úgy vélik, mivel a letartóztatás során jelen voltak a római katonák, úgy tűnik, hogy ez bizonyítja a letartóztatás római kezdeményezését. Jézus letartóztatása a rómaiak által az első lépés volt a bírósági folyamatban, amelynek Pilátus előtt másnap kellett lezajlania. Következésképpen elmondható, hogy a Jézus elleni római elfogatóparancsra a római katonák jelenléte miatt volt szükség. Jézus letartóztatására vonatkozó végzést a rómaiak adták ki, amelyet római katonák egy csoportja hajtott végre.

A határozatok, rendeletek és ítéletek csak akkor voltak kötelező erejűek, ha a Szanhedrin a templomban találkozott és tartotta üléseit. A büntetőjogi pernek, ami Jézus ellen zajlott, napközben kellett megkezdődnie és ugyanakkor be is fejeződnie. Ez a szabály a Mishna-ból származik, a törvény szerint nem indítható büntetőeljárást ünnepnapokon vagy ünnepnapok estéjén.

Máté és Márk szerint a következő történet: bár sok tanút hívtak ki, állításaik ellentmondásosak voltak, így nem voltak alkalmasak ítélet kihirdetésére. Ezután magát Jézust hallgatták ki, aki „vallomást tett”. Ez a „vallomás” állítólag a főpap azon kijelentéséhez vezetett, hogy „Ez istenkáromlás! Többé nincs szükségünk tanúkra!”, Az istenkáromlás fő bűncselekménye az volt, hogy Isten nevét, Jahve kimondták, amelyet a főpap csak évente egyszer engedélyezhetett a templom szentélyében.

Jézus próféciája teljesült. A templomot megsemmisítették. Természetesen ez volt a várt isteni megtorlás Jézus keresztre feszítéséért. A zsidók osztották azt a hitet, hogy Jeruzsálem romjai és templomai, valamint a zsidó nép eloszlása a pogányok között Isten büntetése volt.

Minél régebbi vagy szent a hatalom, annál vitathatatlanabb a jelentés; minél hosszabb ideig hittek az emberek az igazságban, és minél nagyobb az emberek száma, akik meg vannak győződve az igazságról, annál könnyebben és erősebben fog hatást gyakorolni a jövő nemzedékek gondolkodására, mint megdönthetetlen igazságra.

Jézust nem azért feszítették meg, mert a zsidók vagy a római kormányzó helyesen elítélte őt, hanem azért, mert a zsidók összeesküdtek ellene, hogy meggyilkolják.

Ha Jézus bűnösnek nyilvánították az ellene indított vád értelmében, az nem feltétlenül azért volt, mert valójában bűnös volt. A kérdés, hogy a Szanhedrin milyen szerepet játszott ezeknek az eseményeknek a kapcsán, a legfontosabb a zsidó jog történései számára. Az a tény, hogy a római kormányzó előtti tárgyalást a római törvények és a római eljárási szabályok szerint hajtották végre, fokozta az érdeklődést a vele szemben felvetett problémák iránt. Bármennyire késő is ez a vizsgálat, sem a felmerülő nehézségek, sem az eredmények nem veszíthetik el aktualitásukat.

Ha van vigasza az igazságosság ilyen fokú megsértésének, akkor maga Jézus szavai szerint ez a következő: Áldottak azok, akiket igazságért üldöznek; mert övék a mennyek királysága. Áldott vagy, ha az emberek gonoszul üldöznek téged, és mindenféle gonoszt beszélnek ellened, ha hazudnak. Légy boldog és bízzál a te Istenedben; ezt gazdagon jutalmazza a mennyben.

Jog és Szabadság

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló